

Fontos döntések születtek a májusi küldöttközgyűlésen

**Megerősítették tisztségében
a szövetség jövődö, új fötitkárát**

+ + +

**1990-töl tagdíjkevezményt kapnak
a 70 éven felüli nyugdíjasok**

A szövetség idei küldöttgyűlése bizalmat szavazott Vasák Ivánnak, aki szeptember 1-jétöl lép hivatalba, mint a szövetség új fötitkára. A közgyűlésen Vasák Iván (képünk) felszólalásában elmondta: felkészült a nehéz feladatra és legjobb tudása szerint kívánja szolgálni a hallássérültek ügyét.

(Részletes tudósításunk a küldöttközgyűlésről a 3. oldalon található.)

● Hadd kezdjem beszélgetésünket személyesnek tűnő kérdéssel. Főtitkár úr közel két évtizedes vezetői működése alatt a szövetség számos kezdeményezésnek lett elindítója és azóta is jelentős bázisa, kezdve a szakmai tanácskozások 70-es évektől megszervezésétől az iskolák kialakított együttműködésén át a felsőlökú jeltömbképzésig. Az eredményeket nehéz lenne itt felszámolni. Főtitkár úrhoz — személy szerint — e fejlődés melyik állomása, milyen esemény áll a legközelebb, akár a szakmai vezetői, akár személyes sikert illetően?

— Ehhez egy kissé a múltba kell visszanyúlni. Pályafutásom elején, mintegy tíz éven keresztül pedagógusként dolgoztam sikeresen iskolámban. Rá kellett jönnöm: a sikert gyermekek, bármilyen jó eszű is, nem éri meg maradéktalanul a tanár magyarázatát. Ahhoz, hogy a megértés tökéletes legyen, nélkülözhetetlen azt felkészülni a tárgyról, megkönnyíteni, segíteni. A tökéletes kommunikáció tanár és gyermek között az iskolában alapvető fontosságú. Ezért ez részben iskolai, pedagógiai szemléletváltást igényel, másrészt a jeltömbképzés feladata. A szövetségnek szorgalmaznia kell a totális kommunikáció (elsőfőlegesen a beszéd, a szájról olvasás és a jel együttes alkalmazásának) térhódítását a sikeres iskolákban. A szurdopedagógusokat képző gyógypedagógiai főiskolának kötelező kellene tennie, hogy a sikeres pedagógus ismerje a jelbeszédet.

— A szervezeti életet illetően két olyan — számomra különösen kedves — terület említhető, amelyek eredményeit nagyon fontosnak tartom: az egyik az ifjúság nevelése érdekében létrejött mozgalmak, a másik a hallássérültek színjátszó mozgalma, amely egy sajátos szervezeti formában az általános kulturális fejlődés igen hatékony eszköze lehet.

● A szövetség az elmúlt két évtized alatt jelentős szakmai tekintélyre tett szert mind hazai, mind nemzetközi viszonylatban. Hozzájárult-e ez — és a későbbiekben mennyire lehet ennek jelentősége — azoknak a hallássérülteknek a társadalmi integrációjához, akik nem tagjai és/vagy nem is lesznek tagjai a szövetségnek?

— A hallássérültekkel kapcsolatban, sajnos, megdöbbentő számú adatokra tudunk hivatkozni. Mindig is lesznek sokan olyanok, akikhez a szövetség nem jut el, és akik nem jutnak el egyésül a segítséghez. Az ő segítségükre a lakóterületükön működő művelődési intézmények lehetnek. A szövetségnek azt kell elérnie, hogy a művelődési központok részére nyújtott szakmai irányítással együtt a módszertani központ szerepét töltsse be. Eppen a hallássérültek nagy száma miatt ki kellett, hogy a szövetség egymaga vállalja ezt a feladatot a gazdasági, pénzügyi kihatásokkal együtt. További lehetőség viszont a szakmai kiadványok, útmutatók szélesebb körű terjesztése. Jelenleg mindez belterjes. Eppen azokhoz az emberekhez kellene eljutnia ezeknek a kiadványoknak, akiknek nincs kapcsolata a szövetséggel. Ehhez viszont partnerek kellene, a könyvtérjesztés megengedése ügyünknek, és másféle megoldások is, mint például lapunk tervebe vett feljegyzése és terjesztésének kibővítése.

● Van-e olyan szakterület, szakfeladat, amelyben főtitkár a vezetői működése alatt a tervek ellenére nem vagy csak részleges eredményeket tudott elérni, s ha igen, milyen lehetséges megoldásokat lát, amit a szövetség új vezetése szakmai tanácsként vehet figyelembe?

— Sajnos van ilyen. Például a tévéműsorok feliratozása. Őszintén meg kell mondanom, a téren nincs eredmény. A Magyar Televízió eddig valamilyen elnököt megkerestük, ígéretet sikerült kicsikarnunk, változás azonban nem következett be. Legutóbb Pozsgay Imre államminiszterrel leveleztünk az ügy-

Nemzedékváltás

Beszélgetés Illésfalvi Bélával és Vasák Ivánnal

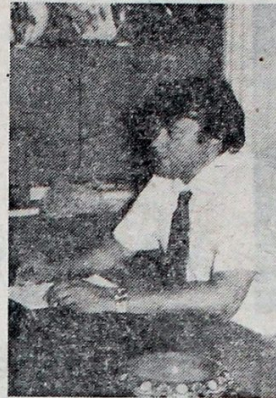

Illésfalvi Béla

Negyven évi gyógypedagógiai szolgálat után búcsút vesz a pályán végzett aktív munkától szövetségünk főtitkára, Illésfalvi Béla. Nemét, munkásságát a szövetség történetének közel két évtizede örzi, több olyan vezetője öröklötte meg, amely jelentős fejlődésnek egy-egy állomása, korszaka.

Utódjával, a főtitkári állásra meghirdetett pályázat eredményeként Vasák Ivánt, az elnökség tagját, a HTSB jelenlegi elnökét választották meg.

Mindketőtükkel felkereste kérdéseivel lapunk jelölés szerkesztője, hogy olvasóink választ kapjanak arra az izgalmas és valamennyiünket érdeklő érintő felvetésre, a nyugdíjba vonuló és a leendő főtitkár szerint hogyan alakul a szövetség közeli jövője?

Vasák Iván

tum lejárta előtt igénybe veszi a nyugdíj lehetőségét?

— Tudomásul kell venni: az idő letelével át kell adni a fiataloknak a kezdeményezés lehetőségét. Aki ezt nem látja be, nemcsak hogy önmagával szemben hibázik, de egyenesen gátja a fejlődésnek. Egyébként nem játszott szerepet a lehetőség várható beszűkülése a döntésemben.

● Főtitkár úr negyven évi tapasztalattal rendelkezik a gyermek- és felnőttkori hallássérültek rehabilitációjának szakterületén. Ennek a jelentős tapasztalatnak birtokában mit üzen, mit tanácsol a szövetség új vezetőségének; melyek azok a területek, kérdések, feladatok, amelyek gondozására, fejlesztésére leginkább figyelniük kell?

— A legfontosabb talán, amit szem előtt kell tartani: a hallássérültek, bármennyire kiteljesedik is belleszükségük, mindig hátrányban lesznek az ép hallásúakkal szemben. Ez nemcsak a kommunikációs problémákra vonatkozik, de szakmai képzésükre, anyagi helyzetükre is. Hallásrűlése miatt a siket és mozgáshalló embernek számos többletkiadása van: bármint intéznie kell, jeltömbösítést kell igénybe vennie, a telefon közvetítést használnia, a rehabilitációs segédanyagok beszerzése, és lehetne még hosszan sorolni — mind-mind többletterhel, ami kiadásokkal is jár. Arra kell törekedni, hogy ezek valamilyen módon kiegyenlítődjenek, és ne jelentenek pluszterhet számukra. Amit az előző kérdések során már elmondtam, végül is valamennyi elképzelés, felvetett gondolat egyben személyes tanácsom is. Ezekben túl talán két dolgot ragadhatunk még ki: a korábbiaknál jóval erősebb és inkább vállalkozói jellegű gazdaságirányításra és gazdálkodásra van szükség; ezt a szövetség anyagi helyzetének várható romlása indokolja. A másik a tagság megélhetésének, munkalehetőségeinek, érvényesülésének biztonságára. Szakmai képzésüket olyan irányba kell terelni, amely prosperáló részükre. Jó előre fel kell ismerni, melyek azok a szakmak, amelyekre tényleges népgazdasági igény van, amely feltehetően munkalehetőséget és létfeltételt biztosít.

— Ez a szövetség 1950-ben alakult. Természetes, hogy az akkor megfogalmazott alapszabály, és az ott lefektetett elvek részben idejüket múltak, de mindenképpen felülvizsgálatra szorulnak. A korábbi alapszabály — utasításos épített a központi — utasításos módszerre. Ezt feltétlenül módosítani kell, jóval tágabb keretbe engedve az alulról jövő kezdeményezéseknek. Legyen saját területükön határozati joga a területi szervezeteinknek. A rendelkezésre álló pénzüszegyek felhasználásáról önk döntsenek. Egy központi utasítás sohasem vehet figyelembe minden helyi igényt, sajátosságát. Ezért nem is jó, nem lehet maradéktalanul, nem lehet minden területen kielégítő. A tagsághoz legközelebb álló területi szervezeteink önállóságának fokozása és biztosítása a legjobb garancia a tagság részére.

● A már említett, közeli változások és a várható gazdasági nehézségek szerepet játszottak-e abban, hogy — bár a legutóbbi vezetésválasztás átutóbbi mandátumot biztosító a főtitkárnak — e mandátum lejártá előtt igénybe veszi a nyugdíj lehetőségét?

— Tudomásul kell venni: az idő letelével át kell adni a fiataloknak a kezdeményezés lehetőségét. Aki ezt nem látja be, nemcsak hogy önmagával szemben hibázik, de egyenesen gátja a fejlődésnek. Egyébként nem játszott szerepet a lehetőség várható beszűkülése a döntésemben.

● Hadd kezdjem Önnel is a beszélgetést személyes kérdéssel. Mi indította arra az elhatározásra, hogy gyógypedagógus tanári pályára lépjen?

— Korábban edzői pályán működtem, a Testnevelési Főiskolát végeztem. Különböző okok miatt azonban ennek befellegzett — ne részletezzük most — és ekkor választottam a gyógypedagógiai hivatást. Nem volt nehéz vagy szokatlan választás, hiszen mindig kerestem a kontaktust azokkal a területekkel, amelyek a hallássérültekkel érintik, s a társadalmi munka számos lehetőségében meg is találtam. Nagyon sokat köszönhetek a Barczy Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolának, amely nagyfokú önállóságot adott nekem a magasabb szintű szakmai felkészülésén túl. A hallássérültekkel való törődés, foglalkozás, részükre a segítségnyújtás mindig érdekelt, ezért is mentem gyermekfelügyelőnek, majd tanárnak.

● A Siketek Budapesti Általános Iskolájában Ön hallássérült kisgyermek nevelésével, oktatásával foglalkozik. Nem jelent-e nehézség azt majd, hogy a szövetség főtitkáráként a felnőtt hallássérültek más jellegű problémáival fog szembesülni?

— Kisgyermek koromtól hallássérültek között nőttem fel, köztük élek, jól ismerem a gondjaikat. Természetesen más a hallássérült kisgyermekkel való foglalkozás. A felnőttekkel szemben toleránsabbnak, megértőbbnek kell lenni. Amíg a kisgyermek könnyen alakítható, nevelhető, formálható, a felnőtt személyiség már kialakult, rögzült; velük a foglalkozást ehhez kell igazítani. De felkészültem erre a különbségre, s tehettem ezt azért is, mert vizilabdázóként kelő tapasztalatokat szereztem e téren.

● Vasák Iván neve a hallássérültek sportmozgalmában majdhogynem fogalom. A szövetség főtitkáráként, egykori sportolói és közismert sportvezetői pályafutása nem jelenti majd, hogy a sport a szövetség keretein belül túlzott jelentőségre tesz szert?

— Csak mint szervezési tapasztalatot és módszert kívánom adaptálni sportvezetőként szerzett ismereteimet. A vezetői módszer és stílus az, amit szeretnék „átmenteni” a szövetség életébe. A sportmozgalmában a szervezés, végrehajtás, ellenőrzés egysége jól működik, s erre szükség lesz az egyesületi életben is.

● Tervez-e nagyobb változásokat a szövetség vezetési munkamódszereiben? Várható-e jelentősébe személyi változások funkció-átelosortolások?

— Jelentős változtatást nem látok indokoltnak, sem különösebb

személycserét. Nem kívánom sem gyatapítani, sem csökkenteni az apparátus létszámát. Elvem viszont, hogy az egyes feladatokra meg kell találni a megfelelő embert, ezért elképzelhető a feladatkörök bizonyos mértékű átcsoportosítása. Az eredményes végrehajtást csak így látom biztosítottá. Talán változást jelent majd, hogy a magam részéről maximalista vagyok: magamtól de másoktól is a teljességre törekvő vagyok. Bízom a hivatali apparátus segítőkész hozzáállásában, felelősségudatában, és remélem, hogy a kedveti kommunikációs nehézségeket sem lesz nehéz áthidalni.

● Közöttük, hogy az elkövetkező években a szövetségnek a korábbiaknál nehezebb anyagi körülmények között kell végeznie érdekvédelmi munkáját. Milyen elképzelései vannak a gazdasági-szervezeti nehézségek leküzdésére?

— Egsősorban a hallássérült társadalmi aktívák segítségére számítok. Nagyon bízom társadalmi munkásaink lelkesedésében, és elengedhetetlennek látom, hogy bevonjuk őket a szervezeti élet, a szervezeti munka valamennyi területére. A várhatóan jóval nehezebb gazdasági körülmények között az ő fokozott segítségük az a rejtett erőforrás, amellyel élünk kell majd. Talán mód nyílik a szövetség pénzügyi gazdálkodásában is új lehetőségekre, de erről ma még nem tudok nyilatkozni.

● Melyek azok a területek és feladatok, amelyek az Ön vezetői programjában kiemelt helyre kerülnek, amelyek megvalósítására az eddigieknél nagyobb mértékben szükséges koncentrálni?

— Nagybő tervekkel egyelőre még nem beszélhetek. Számomra minden terület fontos, amely a hallássérültek igényeinek, szükségleteinek kielégítését tudja jobb színvonalon ellátni. Egyaránt fontos minden, ami gondjaikat, szervezeti vagy személyes problémáikat enyhíthet. Alapjaiban Illésfalvi Béla főtitkár által megkezdett utat kívánom folytatni munkám során, de természetesen, hogy menet közben a gyakorlati kialakítható, életre hívhat új feladatokat is. Elhatározásom viszont, hogy a központi elnökséggel szembeni elvárásokon nem: milleg módosítok: nem tartom jónak, hogy az elnökség csak bíráll, csak kritizál gyakorol. Sokkal fontosabb az ötletadás, a kezdeményezés, a segítségnyújtás, a gondok megoldásában az elnökségi tagok aktív részvétele, feladatvállalása.

● Ön szerint kell-e — s ha igen, milyen irányban — elmozdulnia a szövetség fejlődési folyamatának ahhoz, hogy az és szakmai tekintélyt szinten eddig megszerzett nemzetközi tartsa, megőrizze és továbbvígye?

— Eddigi tapasztalataim azt mutatják, hogy szövetségünk megújítását szerint valamennyi szocialista országban működő hallássérültek egyesülete túlzottan Kelet-orientált, elszigetelt. A kapcsolatok jóval intenzívebbé kell tenni, de ami ennél is fontosabb: kaput kell nyitni Nyugatra. A hallássérültek érdekében folytatott bármely tevékenységet is veszem alapul, legyen az a szervezeti mozgalom, a rehabilitációs segédanyagok kérdése vagy a szociális juttatások ügye, a fejlődés útja a nyugati tapasztalatok megismerése és adaptálása a hazai viszonyokra. Ha a kelet-európai szövetségek ettől elzárkóznak, elszigetelődésük csak fokozódik, és egyre kevésbé lesz reális, hogy felzárkózhassanak a nyugati országokban folyó rehabilitációs munka színvonalához. Emellett nagyon fontos feladat az évtizedek során jól kiegészített itthoni, szakmai kapcsolatok ápolása, az együttműködés elmélyítése. Csak a legszélesebb körű tapasztalatok birtokában lehet igazán jó munkaprogramot tervezni, és valamennyi segítőkötvet elofogadni, velük együttműködve eredményességet elérni.

— Készítem a beszélgetést. Lapunk olvasói, szövetségünk tagjai nevében, és valamennyiünk érdekében, sok sikert kívánok terveikhez!

Újévi üzenet

Beköszöntött az 1990-es, új esztendő. Ez alkalomból először szólok ezen az újságon keresztül kedves Olvasóinkhoz.

Szeretném ezúton is megköszönni a múlt évi, tavaszi küldöttközgyűlésen a főtökári megbízatásom megerősítéséhez az irántam kinyilvánított bizalmukat. Akaratuk egyhangú kimutatásával megtiszteltek engem, ugyanakkor nagy felelősséget és kötelezettséget is róttak rám. Ismételten felhívom kedves sorstársaim figyelmét arra, hogy a főtökári tisztség számomra nem cél, hanem elsősorban lehetőség egy emberi küldetés betöltésére.

Mi azok a hallássérültek vagyunk, akiknek közössége zártabb és egységesebb — ezen az egységen belül élünk és dolgozunk. Kérjük ezért Önöket, hogy legalább közöttünk ne legyenek ellentétek, mert ennek kárát mi magunk szenvedjük meg a legjobban. Csak a lényeges dolgokkal kell törődnünk.

A tevékeny, cselekvőkész, segítőkész tagság felbecsülhetetlen értéke szövetségünknek, nekem pedig nélkülözhetetlen partnerem, támaszom.

A célkitűzések teljesítése mindenképpen arra készítet engem, Podani János elnököt és az Országos Elnökséget, hogy olyan jó, működőképes társadalmi bizottságokat alakítsunk ki szövetségünkön belül, amelyekkel meg tudjuk valósítani feladatainkat.

Ezek közül a legfontosabbak:

— gyorsabb, jözanabb döntéseket várok az Országos Elnökségtől. Nem vagyok híve a kompromisszumoknak, és csak akkor támogatom a kompromisszumos megoldásokat, ha azok nem sértik elveinket. Az elnökség ülései, határozatai világos vonalvezetéssel vigyék előbbre szövetségünk tevékenységét;

— a kommunikációs nehézségek elkerülése érdekében a jeltolmácsok hálózatát ki kell építeni az országban;

— természetesen be kell vezetni a televíziós programok feliratozását;

— tagságunk szociális helyzetét feltétlenül javítani kell;

— végül: igényeljük, hogy tagságunk a hozzáállásával, megértőkészségével támogassa munkánkat.

E gondolatok jegyében kívánok boldog új évet minden kedves tagtársnak!

Vasák Iván
főtökár

Kisgyörgyné Cziráki Andrea: „Az elgondolásokat szerint minden olyan társadalmi szerv, amely működése során állami feladatot lát el, normatív támogatásban részesülne”

Dura Béla (Hódmezővásárhely): „A szervezetek figyeljenek a sajátban megjelenő pályázatokra, pályázzák meg a támogatást. A célfeladatokhoz ez elérhető pénzügyi forrás”

Tóth Ferenc (nagyothallók): „A szakmunkásképzést olyanná kell alakítani, hogy az esélyegyenlőség biztosítva legyen a hallássérültek részére minden téren”

Fenyvesi István (Kaposvár): „Vezessen be egyszerűbb felvételi és nyilvántartási rendszert a központ, az adatlapok nem egyezzenek és sok felesleges kérdést tartalmaznak”

Szentpéteri László (Miskolc): „Az országos vezetőségnek nem állhat érdekében, hogy a költségvetés csökkentésével megbénítsa a megyei szervezetek működését”

Országos Elnökségünk ez év április 21-re hívta össze a szövetség idei rendes küldöttközgyűlését. A küldöttek tanácskozásának főbb témái: az előző év szervezeti és gazdasági munkájáról szóló jelentések megvitatása, valamint az alapszabály által előírt új vezető testület, az Országos Választmány tagjának megválasztása.

1 Az Országos Elnökség az 1989. évi munkáról, és gazdasági-pénzügyi tevékenységéről szóló jelentéseket írásban juttatta el a küldöttekhez. E beszámoló közlésére itt nincs lehetőségünk (több mint 60 gépet oldalt tesz ki az anyag), de lapunk rendszeres olvasói az elmúlt év folyamán valamilyen, a jelentésben részletezett eseményről értesülhettek. Az írásos beszámoló külön fejezetben foglalkozik a szervezési munkával (tagszerzés, létszám, rendezvények), a kulturális tevékenységgel, az iskolai és felnőttoktatással, nemzetközi kapcsolatainkkal, az érdekvédelmi feladatokkal, a szakmai és rehabilitációs munkával, a szociális tevékenységgel, a sportmozgalom eredményeivel és múlt évi eseményeivel, lapunk propagandamunkájával, végezetül a megyei szervezetek (megyéinként részletezett) tevékenységével; míg a **pénzügyi jelentés** a szövetség 1989. évi pénzforgalmi előirányzatát, a kiadások és bevételek analitikus egyeztetését, a helyi szervezetek adományait, a központi, közérdeklő közlekedésszervezőket és az 1990. évi módosított pénzmaradványt részletezi.

2 A küldöttgyűlés Podani János elnök megnyitójával vette kezdetét. Bejelentése nyomán a gyűlés résztvevői egyperces néma felállással adóztak a közelmúltban, tragikus körülmények között elhunyt Báthory Jenő (a siketek dán sportszövetségének elnöke) és Molnár Ferenc (a nyíregyházi szervezet elnöke) emlékének.

A mandátumvizsgáló bizottság jelentése alapján a gyűlést határozatképesnek nyilvánították (a 15 küldöttből 64-en jelentek meg). Elfogadták az előző közgyűlés jegyzőkönyvhitelítőinek jelentését és új hitelítelőket választott meg Mágocsi Tamás és Koltay György személyében. Megbízták azt ki a jegyzőkönyv vezetésére, majd egyhangú szavazással elfogadták a szavazatszámolókat: Kovács András és Pányi Bélaékat.

3 Ezt követte az érdemi munka. A jóváhagyott napirendi pontok szerint először Vasák Iván főtájtár egészítette ki az elnökségi beszámolókat. Szólt azokról a feladatokról, amelyeket a szövetség az elmúlt közgyűlés óta végrehajtott, s amelyek nem szerepeltek az írásos anyagban; így a hallássérült költők antológiájának megjelentetéséről, a tagkönyvesere lebonyolításáról (országosan mintegy 60%-os az eredmény), az alapszabály módosításáról, illetve az új alapszabály életbe lépéséről, az ifjúsági munka, a tévéfeliratozás, a jeltolmácsolás kérdéseinek szorgalmazásáról és ez ügyben tett lépésekről. A főtájtár kiemelten foglalkozott a szövetség gazdasági helyzetével, hangsúlyozva: a jelenlegi állami támogatás mértéke nem teszi lehetővé, hogy a szövetség maradjon végrehajtsa alapsza-

lyban rögzített céljait. Ehhez valójában — a jelenlegi 16 milliós költségvetés helyett — 25 millió Ft állami támogatásra lenne szükség. Ez az összeg kompenzálhatná az infláció és a tőlünk független többletjuttatások (bérleti és közüzemi díjak, lapunk előállításának költségei, felújítási, beruházási kiadások növekedése) által fellépő többletkiadásokat anélkül, hogy csökkenteni kelljen az érdemi munkára fordítható pénzeszközöket. A főtájtár ugyanakkor leszögezte: a szövetségnek a jelen helyzetben más forrásokból kell több pénzügyi támogatást előteremtene.

A továbbiakban a múlt év során, közérdekű közlekedésszervezőkkel szembeni eljárási eljárás című létesítési alapítványokról tájékoztatta a küldötteket, így a tévéfeliratozás érdekében indított gyűjtésről, melynek nyomán már közel másfélmillió forint van az alapítványi szám-

menyekre jogosultság eseteiről. Bejelentette, hogy rövidesen megjelenik az a rendelet, amely az év januári hatállyal további 12 ezer forintos adókedvezményt biztosít a siketeknek és súlyos nagyothallóknak, meghatározott mértékű hallásvészesség esetén.

A minisztérium főelőadója befejezésül a kidolgozás alatt álló kedvezményekről — az utazási kedvezmény felülvizsgálatáról, a rehabilitációs segédesszüközök tervezetét Vám- és áfa-mentességéről — tartott ismertetőt, kiemelve, hogy néhány éven belül várhatóan megjelenik az egységes rokkant-törvény, amely több, ma még megoldatlan kérdést lesz hivatva legmagasabb szinten szabályozni.

5 A szóbeli kiegészítéshez Lázár Tiborné főtájtár helyettes további ismertést adott, elsősorban azokról a mozgalmakról és kezdeményezésekről,

dotta a napirendi pont előadója —, hogy az alapszabályban előírt feladatokat zavartalan ellátása érdekében, az állami támogatáson túl biztosítani kell más pénzügyi források megteremtését is.

7 Szünet után a küldöttek hozzászólásai következtek. Nagy Gábor Kecskeméti a tévéfeliratozással, a szövegíró tevékenységgel az új tagsági igazolvánnyal kapcsolatban kért felvilágosítást. Tóth Ferenc, a nagyothallók fővárosi szervezetének küldötte ugyanane kérdésekben a tagság pontos és részletes tájékoztatást követelte a lapunkon keresztül. Kifogásolta az írásos beszámoló terjedelmét és fölösleges részletességét. A szakmai képzéssel kapcsolatban hangsúlyozta: a fő probléma nem a szakmaválasztásban, hanem az oktatás nem elegendő minőségében van. Szentpéteri László Miskolcra az 1990.

esélyegyenlőségének jogszabályi megteremtését szorgalmazta, különösen a gyógyászati és rehabilitációs segédesszüközök beszerzése terén. Dura Béla Hódmezővásárhelyről arra kérte a küldötteket és szervezeteket: valamilyen elérhető társadalmi vagy intézményi kiírást pályázzanak meg, akkor is, ha nem nyírik el az anyagi támogatást; a szervezetek aktívítása idovel kamatozni fog. Mikó Gyula Vácra a hallássérültek iskoláiban bevezetett hitoktatás lehetőségeire és a gyermek nemlétezőségükre a küldöttekkel és szervezetekkel közösen a jövőhöz vezető úton a közlekedés területén a közlekedésszervezők felé a figyelmet. Szepesi Antal Gyöngyösről kifogásolta, hogy a városban épülő új kórházba nem terveztek audiológiai, holott a nagyothallók létszáma ezt indokolná. Fenyvesi István kaposvári küldött a tagnyilvántartási adminisztrációjának egyszerűsítését kérte, és felhívta a figyelmet a balatonfenyvesi üdülőingatlan ügyének támogatására. Hollo Mihály Budapestről az idegnyelvoktatás bevezetését szorgalmazta. Jafcsák Pál gyöngyösi küldött az időskorú hallássérültek közös szociális otthona és a dolgozó fiatalok munkásszállója létesítésére tett pályázati javaslatot. Szólt az utazási kedvezményekről, a fővárosi szervezetek gondjairól, valamint a Cházár András emlékéremmel járó anyagi elismerés megszüntetéséről. Welnér Györgyné budapesti küldött az október, június, nemzetközi rendezvényének programját ismertette.

A hozzászólásokra Vasák Iván, Lázár Tiborné és Kisgyörgyné Cziráki Andrea adtak választ. Egyetértettek abban, hogy elengedhetetlen valamilyen kérdésben a tagság részletes tájékoztatása. Szorgalmazták a pályázati lehetőségek felkutatását. Különösen fontosnak ítélték a rehabilitációs eszközökkel kapcsolatos kedvezmények jogszabályi rendezését. A hozzászólásokban felvetett javaslatokat az országos elnökség a végrehajtott munka során figyelembe fogja venni.

8 Újabb szünet után Jafcsák Pál elnökhelyettes vezetésével lebonyolították az Országos Választmány tagjainak listás szavazását, valamint a vizszálpések miatt szabadá vált hét mandátum betöltéséről döntöttek. A küldöttközgyűlés 57 igen és 1 nem szavazattal, 5 tartózkodás mellett megválasztotta az 56 tagú Országos Választmányt. Vita fogadta az előző bejelentést a tagdíj tervezett emeléséről. Többben keveselték a tervezett tagdíjösszeget, mások a tagdíjrendszer korszerűtlenségét kifogásolták. A küldöttközgyűlés végül is nem hozott döntést a kérdésben; megbízták az elnökséget az előterjesztés felülvizsgálatával és újbóli kidolgozásával.

9 Végezetül a közgyűlés egy-egy tartózkodással, egyhangúlag elfogadta az országos elnökség jelentését a szövetség elmúlt évi szervezeti és pénzügyi munkájáról, a szóbeli kiegészítésekkel együtt. Elfogadták az ellenőrző bizottság jelentését a szövetség gazdasági tevékenységéről. Elnöki bejelentés nyomán egyhangúlag megszavazták, hogy a szövetség korábbi címére helyett a jövőben a nemzetközileg elfogadott piktogramot kell alkalmazni.

KÜLDÖTTGYŰLÉS '90

lán (nagy taps fogadta a bejelentést, miszerint a Szociális és Egészségügyi Minisztérium 800 ezer Ft-ot juttatott e célra), továbbá a Tető-szóra Kisszöveket által létesített szociális támogatás célú alapítványról, illetve a nyíregyházi városi tanács által üdültetésre létesített alapítványról.

Végezetül a főtájtár Lázár Tiborné országgyűlési képviselője-löltünk választási eredményéről szólt, ismertette; mindössze 12 mandátum hiánya miatt nem vált lehetővé, hogy bejusson az új Parlamentbe. (Sajnos egyik rokkant-szervezet jelöltje sem nyerte el a képviselőiséget, pedig valamilyen indítottak önálló jelöltet — a szerk.)

4 A főtájtár expozéét követően Kisgyörgyné Cziráki Andrea, a Szociális és Egészségügyi Minisztérium munkatársa adott tájékoztatást a hallássérültek érintő jogszabályi kedvezményeikről; az emelt összegű családi pótlékra, közgyógyellátásra, rokkantsági járadékra, ápolási díjra, jövedelemadó-kedvez-

melüket a fogyatékosságú és az érdekvédelem hatékonyabb megvalósulását tűzték célul, s amelyekben sokrétű együttműködés alapján szövetségünk is részt vállalhat. Felhívta a figyelmet azokra a pályázati lehetőségekre, melyek révén a szövetség szervezetei több olyan pénzügyi forráshoz juthatnak, amellyel egy-egy területen biztosíthatják a támogatást azokhoz a célfeladatokhoz, amelyekre a szövetség, költségvetésből nem tud anyagi fedezetet előteremtini.

6 A küldöttközgyűlés, ezután Szirtz Lajos előterjesztésében az Ellenőrző Bizottság jelentését hallgatta meg, amely többek között megállapítja, hogy az 1989-es gazdasági évre tervezett bevételi és kiadási előirányzatok megfeleltek a valóságnak, a tervezés és a teljesítés reális, az igényeknek megfelelő volt. Nem mondható ez el az 1990-re tervezett pénzügyi mutatókra, melyek szerint a várható kiadások több mint négyfél millió forinttal meghaladják a bevételi lehetőségeket. Az Ellenőrző Bizottság is arra az álláspontra helyezkedik — mon-

évi költségvetés elosztásának felülvizsgálatát kérte, mivel a Borsod megyei tagság sérelmezi a dolgozó kiadásokra kapott éves költségvetésűk csökkentésének mértékét. Lafferton Henriké Pécsről a rokkant-törvény tervezetéhez javasolta: a hallássérültek az őket munkavállalólá jönn megillető szabadságon túl kapjanak pótszabadságot, mivel hivatalos ügyeiket nem tudják telefonon intézni. Hozzászólása további részében az ifjúság problémáival foglalkozott, szorgalmazva az oktatás és a szakmai képzés magasabb színvonalának elérését. Emszt Kálmáné budapesti küldött gazdasági témakörrel szólt, felvetve, hogy a különböző pénzügyi források előteremtése mellett azt is vizsgálni kell, vajon minden jelenlegi kiadásunk indokolt-e. Gálházi István, a nagyothallók fővárosi szervezetének küldötte a csoport helyiséggondjait ismertette, kiállításba helyezte azt is, hogy ha mielőbb nem nyer megoldást a nagyothallóknak ez a gondja, kilépnének a szövetségből. Ellenőzte a tagdíj tervezett emelését is. Molnár Béla Egerből a hallássérültek

Vasák Iván főtájtár egészítette ki az írásos beszámolókat. Az elnökségben helyet foglaltak: Kisgyörgyné Cziráki Andrea, Podani János, Lázár Tiborné (Fotók: Kovács)

SPORT

HÚSZÉVES A SPORTBIZOTTSÁG

HTSB-ÜNNEPSÉG

1988-as sikerek, eredmények

A Hallássérültek Testnevelési és Sportbizottsága múlt év december 2-án, a szövetség központi székházában ünnepélyes fogadást adott az 1988-ban kiemelkedő sikereket elért sportolók, sportvezetők tiszteletére. Az ünnepélyen megjelent Soós Mihály, az Állami Ifjúsági és Sporthivatal tanácsosa, a szövetség részéről Podani János elnök, Illésfalvi Béla főtitkár, a szövetség által megszervezte részéről Varga Sándorné.

Vasák Iván, a sportbizottság elnöke köszöntötte az egyéni sakk-vb-n harmadik helyezést elért Bokros Istvánt, aki a legkiemelkedőbb nemzetközi sikert aratta az elmúlt évben, valamint a megjelent vendégeket, sportvezetőket, edzőket.

Néhány adatot érdemes felidézni az ünnepi beszédből. A sport terén 1988. évben elért főbb eredmények, a sikerrel megvalósított rendezvényi terv fontosabb pontjai:

- vezetőink két nemzetközi tanácskozáson vettek részt a HTSB képviselőiben (a szocialista országok sportvezetőinek moszkvai tanácskozásán és az EDSO-kongresszuson, Trierben);

- az egyéni sakk-vb-n Bokros István az első két hellyel azonos pontszámmal szerezte meg a harmadik helyet;

- tájfutóink a fönköpingsi EB-n negyedikiek lettek;

- két „Barátság” kupatornán szereplőnk sikerrel (labdarúgók Wrocławban másodikok, sakkozók Primorskóban harmadikok lettek);

- asztaliteniszeseink Manheimben érték el jó eredményeket;

- vízilabdázóink Münchenben tornagyőztesek lettek;

- két nemzetközi rendezvényt bonyolítottunk le sikerrel (Budapestben a Magyarország–Hollandia vízilabda-mérkőzést, Pécsen pedig a Magyarország–NSZK labdarúgó-találkozót);

- hazai versenyek közül kiemelkedtek a FIN-rendezvények (Vácott asztalitenisz és sakk, Sopronban atlétikai számban), a fiatalok részére a felszabadulási emléktúra, valamint a három országos bajnokság a kispályás labdarúgók, az asztaliteniszesezők és a sakkozók részére.

Eredményeink mérlege: nyolc rendezvény sikeres lebonyolítása idehaza és sportolóink hat nemzetközi rendezvényen való eredményes szereplése. Mindez nem kevés, de a sport terén is növekvő követelmények további erőfeszítéseket kívánnak mind a sportolótól, mind a felkészítő edzőktől.

A sportbizottság az ünnepélyes fogadáson jutalomban részesítette az eredményesen dolgozó edzőket, szakágvezetőket, HTSB-tagokat. Soós Mihály tanácsos az AISH „Kiváló Munkáért” tárcá-

kitüntetését adta át Aubei Gábornak, aki 32 éven át volt aktív részese a hallássérültek úszó- és vízilabdasportja fejlődésének; eredményeivel hozzájárult a sikeres nemzetközi hírnevének öregbítéséhez — a három évtized során minden vb-ról, EB-ről és olimpiáról érmekkel tért haza. A múlt évben befejezte az aktív sportolást, és mint úszó, vízilabda-szakágvezető segíti a sportmunkát.

Nem lehet említés nélkül hagyni (sőt!), hogy 1988 a sportbizottság megalakulása 20. évfordulójának ünnepi esztendeje volt. Az elmúlt két évtized alatt sokat változott a sportbizottság —

— személyi összetételében is. Az alapító tagok, és akik húzamosabb ideig működtek a bizottságban vagy segítettek a munkáját, ajándékban részesültek, így Abraham Félce, Vida Gábor, dr. Vitézy József, Solymosi Éva, Soós Mihály, Illésfalvi Béla.

Az ünnepséget követően a HTSB — Raibl Ferenc, Főrizs Mária, Belán Mihályné, Szarka Miklósné és Barcza Kálmánné közreműködésével és segítségével — vendégül látta a sportbankett résztvevőit. Sportolók és vezetők jó hangulatban, késő estig maradtak együtt, a baráti légkörben felidézve az elmúlt esztendő jelentősebb sportsikereit, emlékezetes pillanatait.

(Füzesiné)

AZ EREDMÉNYEK ÖNMAK

ÉVZÁR

Kiosztották az

December 17-én tartotta meg a Siketek Sport Clubjának elnöksége az évzáró bankettet, amelyen részt vett Podani János, a Hallássérültek Országos Szövetségének elnöke, Vasák Iván, a Hallássérültek Testnevelési és Sportbizottságának elnöke, Németh Imre kalapácsvető olimpiai bajnok, a Budapesti Ifjúsági és Sporthivatal műszaki tanácsadója, valamint Vida Gábor, az ICSC elnöke. A szakosztályok részéről jelen voltak a legjobb ifi- és felnőtt sportolók.

Mint a banketten is elhangzott: az 1988-ban elért eredmények önmagukért beszélnek. Sportolóink az NB II-ben, OB II/B-ben, Budapest I–II–III. osztályú bajnokságokban versenyeztek. Két szabadidősport-szakosztályunk, a természetjáró és a kispályás labdarúgók is aktívan, sikerrel szerepeltek. NB II-es női asztalitenisz csapatunk változatlanul kiváló, a Budapest I. osztályú bajnokságban szereplő férfi asztalitenisz csapat tagjai is visszanyerték önbizalmukat. A Bp. II-ben játszó férfi kézilabdacsapat képzett edző segítségével ér el egyre jobb eredményeket. A November 7. Kupában elért 3. helyezésük dicséretes.

Úszóink részére is több verseny lehetőség volt az elmúlt évben, de leginkább az utánpótláskorú versenyzők bizonyítottak, mind a nemzetközi, mind a hazai találkozókon.

Sajnos, továbbra is „gyengélkedik” a labdarúgó-szakosztály, amihez pályagondok is hozzájárulnak. A csapatnak nem sok sikerérménye volt az elmúlt évben. E téren szakmai reformokra lesz szükség.

A Budapest III. osztályú bajnokságot megnyert sakkcsapatunk múlt évi szereplése elismerésre méltó. 12 év után sikerült ismét visszaküzdenni magunkat a Budapest II. osztályba.

A HTSB-fogadás ünnepi pillanatai. Podani János elnök átadja Vasák Ivánnak, a sportbizottság elnökének a szövetség emlékszerjét. Aki átveszi a jutalmakat, ajándékokat: Pányi Béla, Raibl Ferenc és Welner György. (Fotók: Füzesiné)

Értékelték a főtítkári állásra érkezett pályázatokat

ÜLÉST TARTOTT A KÖZPONTI ELNÖKSÉG

Nem kapnak gyorssegélyt az Erdélyből menekült sorstársak

A Hallássérültek Országos Szövetségének központi elnöksége április 29-én tartotta soros ülését, amelyen fontos személyi kérdések és a közgyűlés előkészületeinek teendői szerepeltek első sorban a megvitatott napirendi pontok között. Az ülésen az elnökség tagjain kívül részt vett Kisgyörgyné Cziráki Andrea, a SZEM főelőadója, szövetségünk instruktora, Füzési Gézáé és Virágh Károlyné, a szövetség osztályvezetői, valamint Tölgyesi László, a nagyothallók fővárosi szervezetének titkára, mint megfigyelő.

1. Első napirendi témaként az elnökség az október 31-ével megüresedő főtítkári (hivatalvezetői) állásra és tisztségre meghirdetett pályázatokat értékelt. A pályázatra négyen jelentkeztek, köztük a szövetség berkeiben ismert személyek is. Az elnökség tagjai valamennyi pályázót értékelték, külön-külön minden egyes pályázathoz valamennyi elnökségi tag megtette észrevételeit. A vitát követően két pályázót jöhetett szóba, melyek közül titkos szavazáson döntöttek az elsősegről. A 7-2 arányú szavazás eredményeként az elnökség Vasák Ivánnak, a Hallássérültek Testnevelési és Sportbizottsága jelenlegi elnökének pályázatát fogadta el.

A napirendi ponthoz kapcsolódóan folyt vita és született határozat Illésfalvi Béla főtítkár nyugdíjazásával kapcsolatos munkajogi kérdésekről. A főtítkár július 31-éig marad hivatalában; az elnökség augusztus 1-jétől mentette fel a munkavégzés alól.

2. Fontos napirendi pontja volt az áprilisi ülésnek a küldöttközgyűlés előkészületei utolsó fázisában a végző teendők meghatározása, megvitatása. Illésfalvi Béla főtítkár tájékoztatta az elnökséget a közgyűlésen elhangzó szóbeli kiegészítések témájáról. (A szóbeli kiegészítések a szóbeli beszámolóhoz kapcsolódik, amelyet a küldöttek már megkaptak, s kivonatossan lapunk olvasóival februári számunkban ismertettük.) A kiegészítés tartalmazza majd az év első öt hónapjában lebonyolított rendezvények értékelését, s a hátralévő teendőket. Ismertetésre kerül a közgyűlésen is az előző gyűlés óta eltelt időszakban bekövetkezett több személyi változás az apparátusban, illetve a szervezetek vezetőségében, mind a központban, mind a területen.

A napirendi ponthoz kapcsolódóan határozott az elnökség további személyi kérdésben is. Úgy döntöttek, hogy az elnökségben megüresedett helyre a nagyothallók fővárosi szervezetétől kooptálnak új elnökségi tagot. Vita folyt a jelölőbizottság megalkotása körül, végül ebben a kérdésben is megegyezésre jutottak.

A napirendi ponthoz kapcsolódóan javaslat született a közgyűlésen elhangzó tájékoztatók ügyében. A küldöttgyűlés szóbeli kiegészítésében helyet kap majd az előző közgyűlésen hozott határozatok megvalósítása, a különböző témákban tett eddigi intézkedések ismertetése. Ezek közül a legfontosabbak: a tagdíjemelés, a hallássérültek rokkantnyugdíjának ügye, a tévéfeliratozás kérdése, a koordinációs bizottság megalakítása, a rokkantak képzésének nyelvezete, a hallássérült költők antológiájának megjelentetése, a rehabilitációs segédesszók kérdésköre, illetve az MTV teletext-képesség műsorának igénybevétele, a hallássérültek informálására. Mint azt Podani János elnök az ülésen is elmondta, a kérdések jórészt megvalósultak, illetve a megoldásukra tett intézkedések előrelépést hoztak. Van azonban

olyan is közöttük, amelyben további feladatok megfogalmazására is szükség van. A közgyűlésen minderről ismertetés lesz.

3. Egyéb napirendi pontok között tárgyalta meg az elnökség az ún. Hoffman-hagyaték ügyét. Mint ismeretes, szövetségünkre maradt hagyatéki örökségként Balatonfenyvesen a Hoffman-féle ingatlan. Az elnökség úgy döntött, hogy fel kell mérni: gazdaságos-e az ingatlan tulajdon rendbetétele és üdülőként vagy más formában való hasznosítása, vagy kifizetődőbb az értékesítés. A felmérést követően ismét napirendre tűzik a kérdés megvitatását.

4. Tájékoztató hangzott el az ülésen a május 1-jétől módosult napidíjakról, különösen a színjátszók emelt összegű napidíját illetően. Az alkalmazottaknál az új rendelkezések szerint 80 Ft-ig számolható el napidíj. A színjátszó és kultúresportok napidíjai, három kategóriába sorolva: 120, 140, illetve 160 forint. (A kategóriák az elődöntőkon, a döntőkon résztvevő kultúresportokat, illetve a „bemutató csoport” címet elért együtteseket különböztetik meg.) A részletes szabályozást a szervezetek megkapták.

5. A segélyezési bizottság levezető elnöke kereste meg a központi elnökséget, hogy teremtsen lehetőséget az Erdélyből menekült sorstársak gyorssegélyezésére. Terveik szerint személyenként ötszáz forint gyorssegélyben szereztek volna részesíteni a romániai magyar sorstársakat. Az elnökség hosszas vita után úgy döntött, hogy elutasítja a segélyezési bizottság kérését. Az indoklásban első helyen szerepelt, hogy a romániai menekültek megsegítésére átfogó társadalmi és meghatározott állami támogatás, illetve segélyprogram van élelben, amely jóval hatékonyabb formában tud segítséget nyújtani a menekültek beilleszkedéséhez, továbbá, hogy szövetségünk saját tagjai segélyezésére is rendkívül alacsony összegű költségvetési kerettel rendelkezik, amely enélkül a többletterher nélkül is csak szűkös lehetőséget tartalmaz a rászorulóknak segítségére.

6. A továbbiakban különféle kérdések kerültek napirendre. Így például az elnökség részletesebb, behatóbb elemzést kért a rétegpolitikai tervekről, illetve a végrehajtásukra kidolgozandó intézkedési tervekről. A főtítkár ígérete szerint a június 9-én elnökségi ülésre elkészül az előterjesztés.

Szóba került lapunk szerkesztésének megújulása. Többen elismerően nyilatkoztak az új tartalmi és formai megoldásokról, amelyek mozgósítanak, serkentőleg hatnak a tagságra. Hónapok óta dicséretre méltó hozzászólások, elismerések, tetszésnyilvánítás mutatkozik a tagok, az olvasók részéről.

Vitát folytatott az elnökség egy kitérítés ügyében, s végül is annak odattételéről határozott (A siketek nemzetközi napja kapcsán erről részletesen is írt adunk majd.)

Végezetül a nagyothallók fővárosi szervezetének helyiségkérdésével foglalkoztak, megállapítva, hogy elengedhetetlen a szorosabb együttműködés kialakítása a két fővárosi csoport között. A jelenleg mutatkozó feszültségek feloldására kell törekednie mindkét szervezet vezetőségének, aktíváinak.

Egyéb előterjesztés nem lévén, Podani János elnök bezárta a központi elnökség ülést. Következő összejövetelük június 9-én lesz, amelynek várható főbb napirendje a küldöttgyűlés határozatainak végrehajtása lesz.

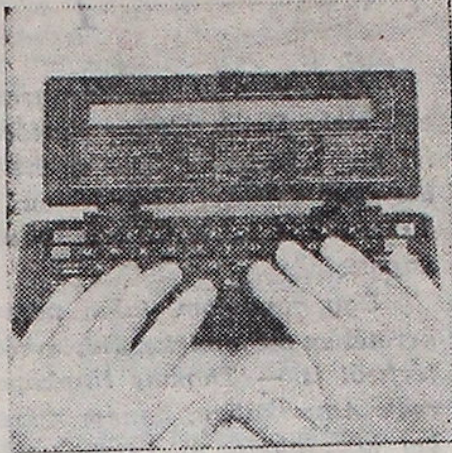
Kommunikációs központ a mellényzsebben

Szövetségünk vezetői az elmúlt hetekben tárgyalásokat folytattak a Mentor cég és az Új Képűjság Kft. szakembereivel, akik bemutatták a „Minitex” elnevezésre hallgató, valóban zsebben is elférő, igen sokoldalú kis készüléket, amelyet Magyarországon a Waribold Kft. forgalmaz. Egyszerű szavakkal nem más ez, mint egy **mini számítógép, amely azonban az információszerzés és -továbbítás lehetőségeit térben és időben jelentősen megnöveli.** Ezek a terminálok az utazó ember számára is lehetővé teszik a szükséges információk megszerzését, amihez nem szükséges a más, mint egy telefon közelsége.

Nagyjából ugyanaz a folyamat zajlik a terminál minden funkciójának használatakor. Nem kell mást tenni, mint **feltárásni a megfelelő telefonszámot**, s a terminál erre kiképzett részét a telefonkagylóhoz tartani. Majd az „adás” illetve „vétel” billentyűk lenyomásával kezdődhet az üzenetváltás. A megfelelő vételt a készülék **visszaigazolja**, sőt, az üzenetekről automatikusan **listát készít**, amelyet bármikor le lehet hívni áttekintés céljából. A lista tartalmazza a leadás időpontját, időtartamát is.

Kapcsolatot lehet így létesíteni más, hasonló terminálokkal és hagyományos telexállomásokkal, ahová lehet küldeni és ahonnan lehet fogadni telexüzeneteket.

A gép megőrzi és **memóriájában tárolja** a leadott és vett üzeneteket, amelyeket **titkosítani is lehet** 16 karakteres kóddal, ami a lehetséges kombinációk óriási nagy száma miatt illetéktelenek részére gyakorlatilag ki-

találhatatlan. A Minitex rendszerhez tartozó központ lehetővé teszi „**elektronikus postafiók**” bérletét, amely üzenetforgalmat bonyolít le. Innen üzeneteket lehet továbbítani nemcsak más postafiókoknak, de hagyományos telexállomásokra is, azok pedig ugyanígy viszontkapcsolatot létesíthetnek.

Mint már említettük, a gép tárolja a memóriájában a szövegeket, de **ki is nyomtathatja** ezeket a terminálhoz csatlakoztatható nyomtatón. Erre kb. 4 gépelt oldalnyi tere van. A terminál kivezetése lehetőséget ad arra is, hogy az egyes szövegeket **számítógépen, magnetofonon rögzíteni** lehessen.

Hogy ez üzletemberek számára helyhez, időhöz nem kötött, egyszerű lehetőség — önmagáért beszél. De végiggondolva, hogy mit is tud a Minitex, kiderül, hogy **hallássérültek is sokféle formában hasznosíthatják.** Hiszen **betölti az írógéptelesz szerepét is, csak éppen sokkal tágabb lehetőségekkel (telexkapcsolat). Le-**

helővé teszi tehát a siketek számára is az „írott telefonbeszélgetést” — utcáról, lakásból, s postafiók bérlete esetén a folyamatos üzenet rögzítést. Mivel zsebben hordható készülékről van szó, amely saját elektronikus kiíróval (képernyő) is rendelkezik, **a személyes, írott kapcsolatra is lehetőséget nyújt.**

Többféle típusa van a Minitexnek. Egysoros (40 karakteres) képernyővel, 8 cm széles papírra nyomtatóval, 7400 betűhelynyi (karakter) szövegtárolással. Másik típusán 8 soros a képernyő, 80 karakteres, memóriája 24 ezer betűhely terjedelmű, A/4-es lapokra nyomtató printerrel.

Persze ma még kissé borsos áron lehet hozzájutni a Minitexhez, ámbar megéri. Az egysoros képernyőjű, **PX 1000-es típus** 99 ezer forint, nyomtatója 23 900 Ft. A nyolcsoros képernyőjű **PX 2000 típusú** Minitex ára 139 ezer Ft, nyomtatója 89 ezer Ft. A készülékekhez csatlakoztatható **adapterek** ára 6900 Ft. A **postafiókot** kétezer forintért lehet bérelni, s havi előfizetési díja 500 Ft.

A szakemberek a készülékek nyújtotta lehetőségekről tájékoztatást adtak szövetségünk május 20-ai küldöttközgyűlésén, de **szűk körű bemutatóra is sor kerül, június 13-án 16 órakor, a szövetség központi székházában.** Ide azokat az érdeklődőket várjuk, akik esetleges vásárlási szándékkal szeretnének a gép működésével, lehetőségeivel megismerkedni.

Végezetül, ami nagyon fontos: a készülék **szervizellátása is megoldott** hazánkban, a budapesti **Informatéka Kft.** révén.